

John Keats (1795-1821)

ODA DO URNY GRECKIEJ / ODE ON A GRECIAN URN

Oblubienico nietknięta milczenia,
Przybrana córo przetrwania i ciszy,
Kroniko leśna, której kształt przemienia
Pieśń kwiatów słodziej niż się w wierszach słyszy:
Wśród liści jakie legendy zakłętę
Bogów, śmiertelnych, herosów półboskich
Z Tempe cienistej, z arkadyjskich grani?
Kim ci mężowie? Czym tych panien troski?
Czym fletnie, bębny? Czym ekstazy święte?
Za czym tak biegną? Dokąd losem gnani?

Słodka jest pieśń słyszana, słodsza jeszcze
Ta niepoznana: fletni dźwięk poniosę
Nie ku odczuciom zmysłów, lecz popieszczę
Duszy mej ucho twoim niemym głosem.
Piękny młodzieńcze, nie porzucisz pieśni
Snutej pod drzewem, z drzew nie spadną liście;
Na nic twe skargi, cieniu zalotnika,
Nigdy, przenigdy twój sen się nie prześni,
Nie złapiesz nimfy, zawsze się wymyka,
Lecz wdzięk jej przetrwa, jak miłość, wieczyście!

Szczęśne gałązki! Nigdy w zapomnienie
Wiosna nie pójdzie, zieleń wieczna wszędzie;
Szczęśny pieśniarzu, który niestrudzenie
Ton wiecznie nowy z fletni wydobędziesz;
Szczęśna miłości! Wciąż nowe kochanie!
Ten żar odwieczny, niczym nie stłumiony,
Wieczność uniesień i młodości wieki;
W tych namiętnościach wiecznie pozostanie
Smutek serdeczny, głód nienasycony,
Płonące usta i tęsknoty męki.

Kto ku ołtarzom podąży ofiarnym
Spowitym w zieleń? Jakich to, kapłani,
Bogów misteria uczcić ma byk czarny
O grzbiecie w kwiatów girlandy przybranym?
Z jakiejż to wioski znad morza czy rzeki,
Czy z twierdzy jakiej na groźnych gór szczytce
Świątować wyszli, jak każą bogowie?
Wiosko, ich kroki zamilkły na wieki,
Nie wróci nigdy do twych domów życie,
I jak odeszli, nikt już nie opowie.

Attycka formo! Piękna ideale
Wpisany w taniec kamiennych postaci,
Zdobny wiciami zdeptanymi w szale,
Kształcie milczący, myśl się w tobie traci
Jako w wieczności: Te chłodne idylle!
Choć z wieku tego nie zostanie człowiek,
Ty przetrwasz dumna w przyszłości udręce,
Nowym przyjazna ludziom, którym powiesz:
„Piękno jest prawdą, prawda pięknem” – tyle
Wiedzieć wam dane i nie trzeba więcej.

Przekład © Agnieszka Fulińska 2010

Przekład ukaże się w miesięczniku „Literatura na świecie”, w numerze poświęconym angielskiemu romantyzmowi (2011?)